

Brussel, 24 juni 2026
(OR. en)

11076/26

COPEN 241
JAI 877
EJUSTICE 32
DROIPEN 116
IXIM 144

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	19 juni 2026
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2026) 284 final
Betreft:	VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD betreffende de uitwisseling van informatie uit strafregisters tussen de lidstaten via het Europees Strafregerinformatiesysteem (Ecris)

De delegaties vinden hierbij document COM(2026) 284 final.

Bijlage: COM(2026) 284 final



EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 19.6.2026
COM(2026) 284 final

**VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD**

**betreffende de uitwisseling van informatie uit strafregisters tussen de lidstaten via het
Europees Strafregerinformatiesysteem (Ecris)**

{SWD(2026) 152 final}

1. Inleiding

Het Europees Strafregerinformatiesysteem (Ecris) heeft tot doel de veiligheid binnen de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te bevorderen door het voor de lidstaten mogelijk te maken om doeltreffend informatie met elkaar uit te wisselen over eerdere strafrechtelijke veroordelingen door de strafrechters in de EU. Ecris is sinds april 2012 operationeel. Het wordt gereguleerd door Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten¹. Besluit 2009/316/JBZ van de Raad van 6 april 2009 betreffende de oprichting van het Europees Strafreger Informatiesysteem is vervangen door Richtlijn (EU) 2019/884, maar is nog steeds bindend voor Denemarken en Ierland².

Op 29 juni 2017 heeft de Commissie haar eerste statistische verslag overeenkomstig artikel 7 van Besluit 2009/316/JBZ van de Raad vastgesteld, dat betrekking had op de periode van april 2012 tot en met 31 december 2016³. Het tweede statistische verslag van de Commissie, dat op 21 december 2020 is vastgesteld, had betrekking op de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2019⁴.

Het onderhavige verslag⁵ is het derde statistische verslag van de Commissie over de uitwisseling via Ecris van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten. Het heeft tot doel enerzijds te beoordelen in hoeverre de uitwisseling tussen de lidstaten voldoet aan het Ecris-rechtskader en anderzijds eventuele problemen aan de orde te stellen met betrekking tot de doeltreffendheid van het systeem, met het oog op de oplossing daarvan. De Commissie behoudt zich het recht voor alle passende maatregelen te nemen om te waarborgen dat de lidstaten hun wettelijke verplichtingen op grond van Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad vervullen.

Dit verslag is vastgesteld vóór de ingebruikneming van het Ecris-TCN-systeem, dat Ecris zal aanvullen met een efficiënt mechanisme voor de uitwisseling van informatie over veroordeelde onderdanen van derde landen⁶, teneinde de balans op te maken van de informatie-uitwisseling tussen de lidstaten vóór de ingebruikneming van dit nieuwe systeem.

1.1. Ecris-statistieken

Dit verslag geeft een overzicht van het gebruik van Ecris in de periode van vijf jaar van **1 januari 2020 tot en met 31 december 2024**. Het gaat vergezeld van het werkdocument van de diensten van de Commissie SWD(2026) 152 ('het SWD'). Sommige statistieken in het verslag geven een algemeen overzicht van de 13 jaar dat Ecris operationeel is, sinds het in april 2012 in gebruik werd genomen. De vergelijkende statistische gegevens over alle lidstaten en de statistische tabellen van de individuele lidstaten in deel 3 van het SWD hebben echter betrekking op Ecris-uitwisselingen in de afgelopen vijf jaar, tussen 2020-2024. In voorkomend geval zijn de statistieken van voorgaande jaren als referentiepunt gebruikt. Het

¹ PB L 93 van 7.4.2009, blz. 23, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/884 (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 143).

² PB L 93 van 7.4.2009, blz. 33. Dit besluit is vervangen door Richtlijn (EU) 2019/884 wat betreft de lidstaten die door de richtlijn gebonden zijn — vanaf 28 juni 2022.

³ COM(2017) 341 final; SWD(2017) 242 final.

⁴ COM(2020) 778 final; SWD(2020) 378 final.

⁵ Gebaseerd op artikel 13 bis, lid 3, van Kaderbesluit 2009/315/JBZ.

⁶ Zie punt 2.9.

verslag bevat ook **gegevens over uitwisselingen met het Verenigd Koninkrijk tot en met 31 december 2020**⁷.

Het verslag is gebaseerd op de statistieken die door het systeem automatisch worden gegenereerd en die vervolgens door de lidstaten naar de Commissie worden gestuurd. Uit de 233 voor Ecris vastgestelde statistische indicatoren is een keuze gemaakt, zodat alleen de meest relevante en betekenisvolle informatie wordt gepubliceerd. Daarnaast werd de lidstaten verzocht statistische gegevens te verstrekken over het aantal op hun eigen grondgebied uitgesproken veroordelingen van onderdanen van andere lidstaten, teneinde de Commissie in staat te stellen een overzicht te geven van de wijze waarop de kennisgevingsprocedure wordt uitgevoerd. Het verslag bevat gegevens over veroordelingen afkomstig van alle 27 lidstaten en het VK voor 2020.

1.2. Algemene uitgangspunten van het Ecris-systeem

Ecris is gebaseerd op een gedecentraliseerde architectuur, waarbij strafregistergegevens elektronisch worden uitgewisseld tussen uitsluitend de centrale autoriteiten van de lidstaten.

Elke lidstaat die een onderdaan van een andere lidstaat heeft veroordeeld, is verplicht om zo spoedig mogelijk via Ecris alle informatie over de veroordeling (**kennisgevingen over nieuwe veroordelingen**) en eventuele updates dienaangaande (**kennisgevingen over updates**) mee te delen aan de betrokken lidstaat (“de lidstaat van nationaliteit”).

De lidstaat van nationaliteit houdt dus een centraal register bij van alle veroordelingen die jegens zijn onderdanen door de strafrechters van andere EU-lidstaten zijn uitgesproken, naast de eventuele veroordelingen die in de lidstaat zelf zijn uitgesproken. De lidstaat van nationaliteit is dan verplicht om alle via het Ecris ontvangen informatie op te slaan en te actualiseren en om op verzoek van een andere lidstaat (**informatieverzoeken**) binnen een **korte termijn van 10 of 20 dagen** strafregistergegevens te verstrekken (**antwoorden op verzoeken**)⁸.

1.3. Beknopte samenvatting

Meer dan 10 jaar na de lancering ervan bereikte Ecris **in 2022 een belangrijke mijlpaal, toen alle 27 lidstaten volledig met elkaar verbonden werden** en het maximaal mogelijke aantal van 702 interconnecties tot stand gebracht en gestabiliseerd werd. Dit zorgt ervoor dat gegevens uit het strafregister zonder technische belemmeringen in de hele EU kunnen worden uitgewisseld.

Na een daling als gevolg van de pandemie en de Brexit is het **aantal uitwisselingen weer beginnen toe te nemen**, tot bijna 4,8 miljoen berichten in 2024, met een gemiddelde van 400 000 per maand. Sinds 2017 is de structuur van de uitwisselingen aanzienlijk veranderd: verzoeken om informatie overtreffen nu bijna vijf keer de kennisgevingen over veroordelingen.

Het **aantal veroordelingen van burgers van andere lidstaten is aanzienlijk gedaald** in 2020 tot ongeveer 250 000 per jaar en is sindsdien op dit niveau gebleven, wat heeft geleid tot **minder kennisgevingen over nieuwe veroordelingen**. In 2024 daalde het aantal kennisgevingen tot 260 000, vergelijkbaar met het niveau van 2014. **Alle lidstaten verstrekken nu kennisgevingen over nieuwe veroordelingen** en veel lidstaten hebben hun **achterstand** weggewerkt, maar niet alle veroordelingen worden gemeld, met name door Denemarken, Ierland, Luxemburg, Slowakije en Roemenië.

⁷ Het Verenigd Koninkrijk was tot 31 januari 2020 een EU-lidstaat, maar is op grond van artikel 127, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord tijdens de overgangsperiode die op 31 december 2020 afliep, via Ecris informatie blijven uitwisselen. Momenteel wisselt het VK informatie over strafregisters uit met EU-lidstaten op basis van de handels- en samenwerkingsovereenkomst.

⁸ Zie deel 1 van het SWD voor een gedetailleerde beschrijving van de algemene beginselen die van toepassing zijn op de informatie-uitwisseling via Ecris.

Het aantal verzoeken om informatie is gestaag blijven stijgen, tot 1,2 miljoen in 2024. In 2019 vond een **volledige verschuiving plaats in het gebruik van Ecris**, dat **vaker wordt gebruikt voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures**. In 2024 vertegenwoordigden dergelijke verzoeken **56 % van alle verzoeken** en hadden ze voornamelijk betrekking op controles in het kader van aanwerving van personeel voor banen waarbij sprake was van contact met kinderen of verzoeken van personen die op zoek waren naar informatie over hun eigen strafblad.

Niettemin maken **verschillende lidstaten**, waaronder Griekenland, Bulgarije, Estland, Hongarije, Ierland, Italië, Letland, Malta en Slovenië, nog steeds **beperkt gebruik van Ecris voor het opvragen van gegevens uit het strafregister**. Sommige lidstaten (België, Kroatië, Hongarije, Ierland, Italië, Luxemburg, Slovenië en Slowakije) gebruiken Ecris **uitsluitend of vrijwel uitsluitend voor strafrechtelijke procedures**, terwijl andere lidstaten informatie **vrijwel uitsluitend voor andere doeleinden** opvragen (Tsjechië, Cyprus, Griekenland en Spanje).

In 2024 bevatte slechts 16,6 % van de antwoorden informatie over eerdere veroordelingen, wat het groeiende aandeel van verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures weerspiegelt. Toch bleek uit meer dan 197 000 antwoorden dat er sprake was van eerdere veroordelingen.

De responspercentages zijn aanzienlijk verbeterd ten opzichte van 2019: het aantal late antwoorden is gehalveerd en het aantal verzoeken waarvoor de termijn was verstreken, is meer dan vijf keer minder geworden. 9,7 % van de antwoorden werd echter nog steeds na de wettelijke termijn verzonden en 38 000 verzoeken kregen ook na het verstrijken van de termijn geen antwoord.

Ondanks de **positieve trend in het aantal updates** (254 000 in 2024) sturen sommige lidstaten nog steeds slechts enkele updates (Bulgarije, Griekenland, Ierland en Malta) of helemaal geen updates (Estland en Slovenië).

Het aantal onbeantwoorde verzoeken is zorgwekkend gestegen: 317 000 verzoeken (5,8 % van alle verzoeken) werden in de periode 2020-2024 niet beantwoord, voornamelijk door Cyprus, Bulgarije, Kroatië, Spanje en Griekenland. De toenemende tendens om de verplichting om te reageren op informatieverzoeken, te schenden, is alarmerend, gezien de mogelijk tragische gevolgen ervan.

Het aantal uitwisselingen met betrekking tot onderdanen van derde landen blijft beperkt (88 000 — 7 % van alle verzoeken), hoewel deze naar verwachting zullen toenemen met de ingebruikneming van Ecris-TCN in 2027.

Er zijn nog steeds **aanzienlijke verschillen** tussen de lidstaten **wat betreft activiteit en werklast**.

2. Ecris-uitwisselingen in cijfers

2.1. Verbonden lidstaten

Ecris is een gedecentraliseerd systeem dat een onderlinge verbinding tussen alle lidstaten vooronderstelt. Een lidstaat wordt geacht met Ecris verbonden te zijn wanneer hij met minstens één andere verbonden lidstaat strafregistergegevens uitwisselt.

Er is **weer een mijlpaal bereikt** in de geschiedenis van Ecris: **alle lidstaten zijn momenteel verbonden met Ecris** en wisselen strafregistergegevens uit **met alle andere lidstaten**.⁹

⁹ Zie voor het historisch overzicht van de verbindingen met het Ecris-netwerk deel 2.1 van het SWD.

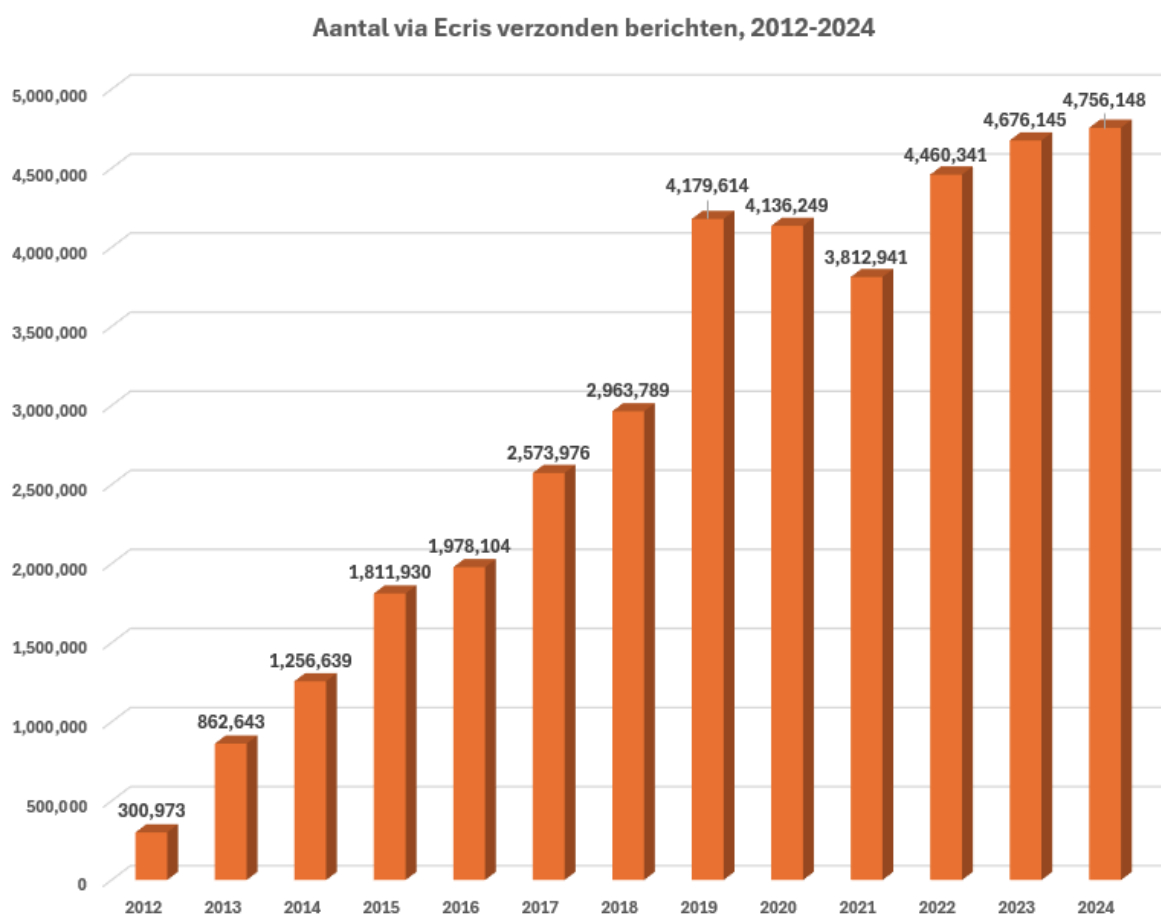
Het Ecris-systeem werd in 2012 in gebruik genomen met een totaal van 173 onderlinge verbindingen ten opzichte van de 702 die destijds mogelijk waren (met 27 verbonden lidstaten). Eind 2019 waren er 670 onderlinge verbindingen tot stand gebracht (90 % van de 756 die destijds mogelijk waren). Pas in 2022, tien jaar na de ingebruikname van Ecris, waren **alle 702 mogelijke onderlinge verbindingen**¹⁰ tussen de lidstaten **tot stand gebracht** en zijn ze sindsdien stabiel.

➤ **Alle 27 lidstaten zijn aangesloten op Ecris en wisselen strafregistergegevens uit met alle andere lidstaten**

Tien jaar na de ingebruikname werd **nog een mijlpaal** bereikt in de geschiedenis van Ecris — **in 2022** waren **alle 702 mogelijke onderlinge verbindingen** tussen de lidstaten tot stand gebracht en zijn ze sindsdien stabiel.

2.2. Totaal aantal uitgewisselde berichten

De grafiek hieronder illustreert het groeiende aantal berichten dat alle verbonden lidstaten jaarlijks uitwisselden van april 2012, toen Ecris operationeel werd, tot en met 31 december 2024. Er zij op gewezen dat er in 2012 slechts acht maanden activiteit was. Deze aantallen hebben betrekking op alle soorten berichten: kennisgevingen, updates, verzoeken, antwoorden, weigeringen, overige antwoorden en uitwisselingen van aanvullende informatie.



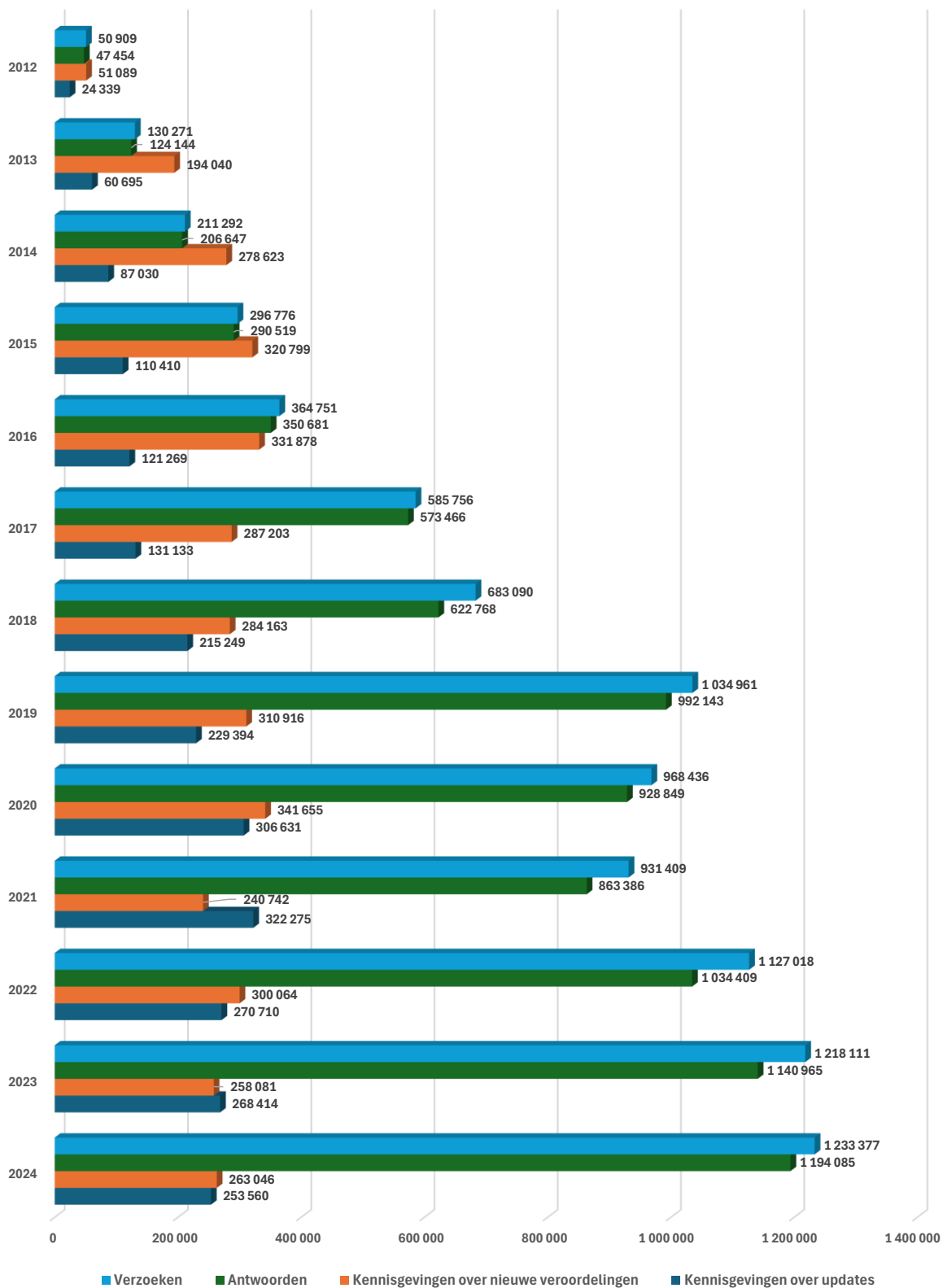
¹⁰ In dit aantal is rekening gehouden met het huidige aantal lidstaten na de Brexit, namelijk 27 (27 * 26).

Het jaarlijkse aantal berichten **nam tot 2019 snel toe**, toen het bijna **4,2 miljoen** bedroeg, met een gemiddelde van 348 000 berichten per maand. De **pandemie** en de daaruit voortvloeiende reisbeperkingen zorgden voor een **stabilisatie** van dit aantal in **2020** en vervolgens voor een **scherpe daling in 2021** tot **3,8 miljoen** berichten. Ook het vertrek van het Verenigd Koninkrijk uit Ecris op 1 januari 2021 heeft tot deze daling bijgedragen. In 2022 begon het aantal berichten weer gestaag toe te nemen tot bijna **4,8 miljoen in 2024, met een gemiddelde van 400 000 berichten per maand**.

Onderstaande grafiek illustreert de trend in verzonden verzoeken, antwoorden op verzoeken, kennisgevingen over nieuwe veroordelingen en kennisgevingen over updates gedurende de periode van 13 jaar waarin Ecris operationeel was. Antwoorden omvatten antwoorden op verzoeken, weigeringen van verzoeken en overige antwoorden¹¹.

¹¹ Bij overige antwoorden gaat het bijvoorbeeld om antwoorden waarbij sprake is van meerdere gevonden personen of van een persoon die geen onderdaan van de aangezochte lidstaat is enz.

Totaal aantal verzoeken, antwoorden, kennisgevingen
over nieuwe veroordelingen en kennisgevingen over updates



De verhouding tussen het aantal kennisgevingen over nieuwe veroordelingen, verzoeken en antwoorden op verzoeken begon sinds 2017 radicaal te verschuiven. Van bijna gelijke aantallen voor elk van deze drie categorieën in 2016, ongeveer 350 000 per jaar per categorie, werd het **aantal verzoeken** om informatie en het bijbehorende **aantal antwoorden** op verzoeken drie keer hoger dan het aantal kennisgevingen in de jaren 2019 en 2020, tot uiteindelijk **bijna vijf keer hoger dan het aantal kennisgevingen in 2023 en 2024.**

In 2020 steeg **het aantal kennisgevingen** over nieuwe veroordelingen tot 340 000¹², waarna het in 2021 weer daalde en **zich eind 2024 stabiliseerde op een vrij laag niveau** van ongeveer **260 000 per jaar**, wat overeenkomt met het niveau van kennisgevingen van 2014. Gezien het groeiende netwerk van onderlinge verbindingen tussen de lidstaten en het feit dat, in vergelijking met de vorige verslagperiode, minder lidstaten problemen hadden met het melden van alle nieuwe veroordelingen¹³, wijst deze wijziging op **een daling van het aantal veroordelingen** van burgers van andere lidstaten.

Het **aantal verzoeken om informatie** en de bijbehorende antwoorden is daarentegen **gestaag toegenomen — met 25 % sinds 2020 —** en bereikte **in 2024** voor elk van deze categorieën in totaal **1,2 miljoen**. Deze stijging is niet zo spectaculair als in de vorige referentieperiode¹⁴, toen de grote verschuiving in het gebruik van Ecris plaatsvond waarbij het **aantal verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures drie keer zo groot was als het aantal verzoeken in verband met strafrechtelijke procedures** (zie punt 2.8 voor meer details). De gestage toename van het aantal verzoeken in de 13 jaar dat Ecris operationeel is, is ook een positief teken dat de lidstaten zich er steeds meer van bewust zijn dat het systeem moet worden gebruikt om in de loop van strafrechtelijke procedures informatie op te vragen om rekening te kunnen houden met eerdere veroordelingen, overeenkomstig Kaderbesluit 2008/675/JBZ¹⁵.

➤ **Het aantal uitgewisselde berichten nam na de pandemie weer toe tot 4,8 miljoen in 2024**

De **pandemie**, de daarmee samenhangende reisbeperkingen en de **Brexit hebben geleid tot een scherpe daling** van het aantal uitgewisselde berichten tot 3,8 miljoen in 2021. In 2022 begon het aantal berichten weer gestaag toe te nemen tot bijna **4,8 miljoen in 2024**, met een **gemiddelde van 400 000 berichten per maand**. De **verhouding van het aantal kennisgevingen over veroordelingen, verzoeken en antwoorden op verzoeken is sinds 2017 radicaal veranderd**, waarbij het **aantal verzoeken om informatie in 2024 bijna vijfmaal zo groot was als het aantal kennisgevingen**.

2.3. Aantal kennisgevingen, verzoeken en antwoorden per lidstaat

De onderstaande grafiek toont het totale aantal verzonden verzoeken, antwoorden op verzoeken, kennisgevingen over nieuwe veroordelingen en kennisgevingen over updates per lidstaat in de vijf jaar van 2020 tot en met 2024¹⁶.

¹² Deze stijging werd voornamelijk veroorzaakt door het feit dat het VK 95 000 achterstallige kennisgevingen verstuurde in 2020 (drie keer zoveel als het gebruikelijke aantal kennisgevingen dat het VK jaarlijks verzond) voordat het Ecris verliet.

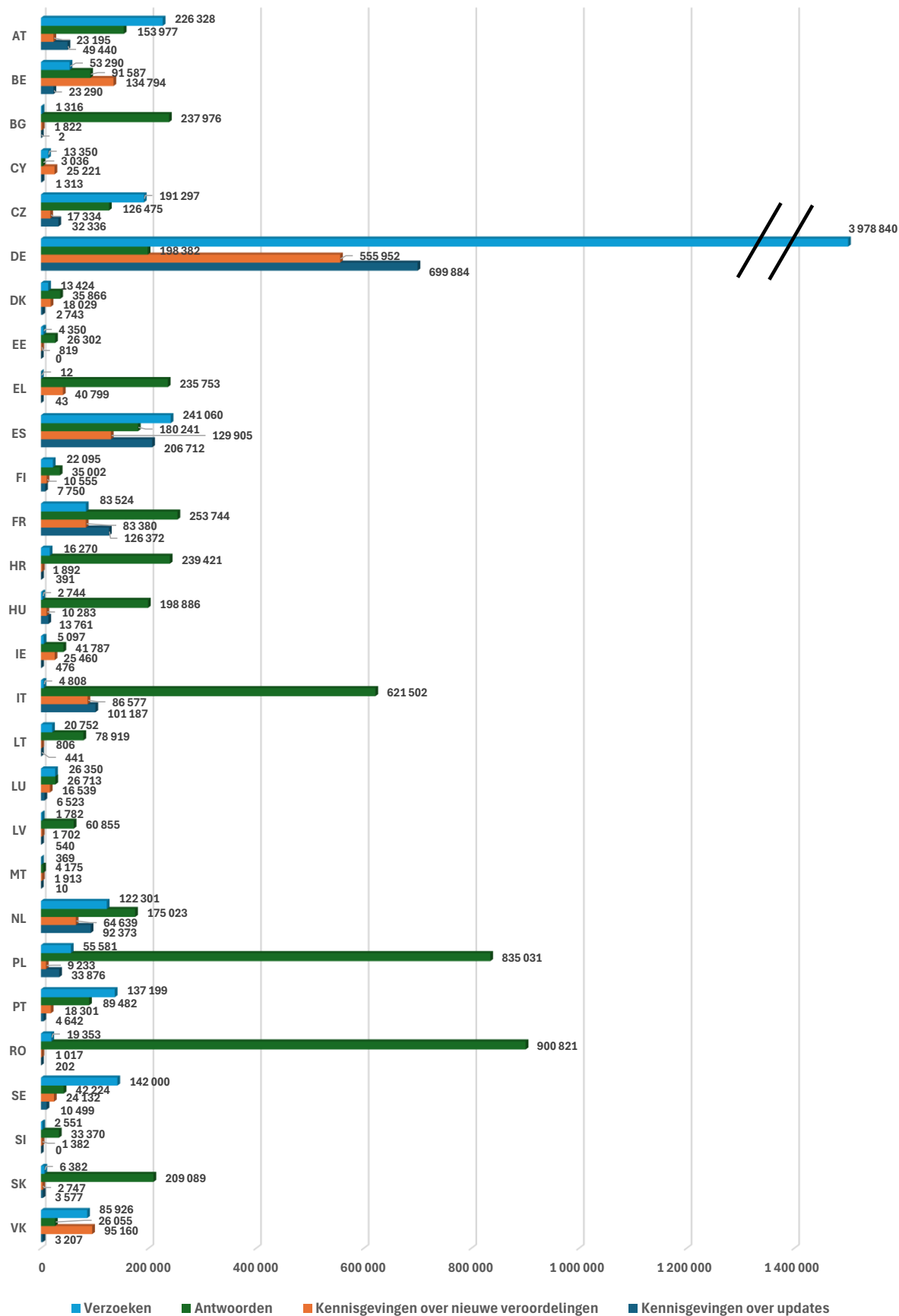
¹³ Zoals aangegeven in punt 2.4 hierna.

¹⁴ De periode 2017-2019, waarop het tweede statistische verslag betrekking heeft.

¹⁵ PB L 220 van 15.8.2008, blz. 32.

¹⁶ Zie deel 2.2 van het SWD voor de jaarlijkse gegevens in deze periode.

Totaal aantal verzoeken, antwoorden, kennisgevingen over nieuwe veroordelingen en kennisgevingen over updates, per lidstaat, 2020-2024



Net als in voorgaande jaren waren de actiefste lidstaten wat betreft het totale volume van deze vier soorten berichten, Duitsland (25 % van alle uitgewisselde berichten), Polen (4,2 %), Roemenië (4,2 %), Italië (3,7 %) en Spanje (3,5 %).

Uit de cijfers blijkt dat er **aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten bestaan wat betreft het gebruik en de werklast van Ecris**. Sommige lidstaten **verzoeken aanzienlijk vaker om informatie dan dat ze zelf om informatie worden verzocht**. Zo heeft Duitsland in de periode 2020-2024 bijna 4 miljoen verzoeken ingediend, maar slechts 198 000 verzoeken ontvangen, en heeft Zweden 142 000 verzoeken ingediend, tegenover 42 200 ontvangen verzoeken¹⁷. Veel lidstaten worden daarentegen geconfronteerd met een **aanzienlijk aantal verzoeken**, terwijl ze zelf minder verzoeken versturen: bv. Roemenië (901 000 gegeven antwoorden tegenover 19 400 verzonden verzoeken), Polen (835 000 tegenover 55 600), Italië (622 000 tegenover 4 800)¹⁸. Andere lidstaten **sturen grote aantallen kennisgevingen** over nieuwe veroordelingen naar de lidstaten van nationaliteit van de dader, terwijl ze minder verzoeken om informatie verzenden, waaronder België (135 000 kennisgevingen verzonden, 53 300 verzoeken verzonden), Italië (86 600 kennisgevingen, 4 800 verzoeken) en Griekenland (40 800 kennisgevingen, 12 verzoeken).

➤ **Aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten wat betreft Ecris-activiteiten en -werklast**

Sommige lidstaten sturen aanzienlijk meer **verzoeken om informatie dan ze ontvangen** (Duitsland, Zweden en Oostenrijk), terwijl andere lidstaten worden geconfronteerd met een **aanzienlijke werklast bij het beantwoorden van deze verzoeken** (Roemenië, Polen, Italië, Frankrijk, Kroatië, Bulgarije en Griekenland). De werklast voor enkele andere lidstaten (België, Italië en Griekenland) wordt vooral veroorzaakt door het feit dat ze een **groot aantal kennisgevingen** over nieuwe veroordelingen versturen naar de lidstaten van nationaliteit van de daders.

2.4. Kennisgevingen

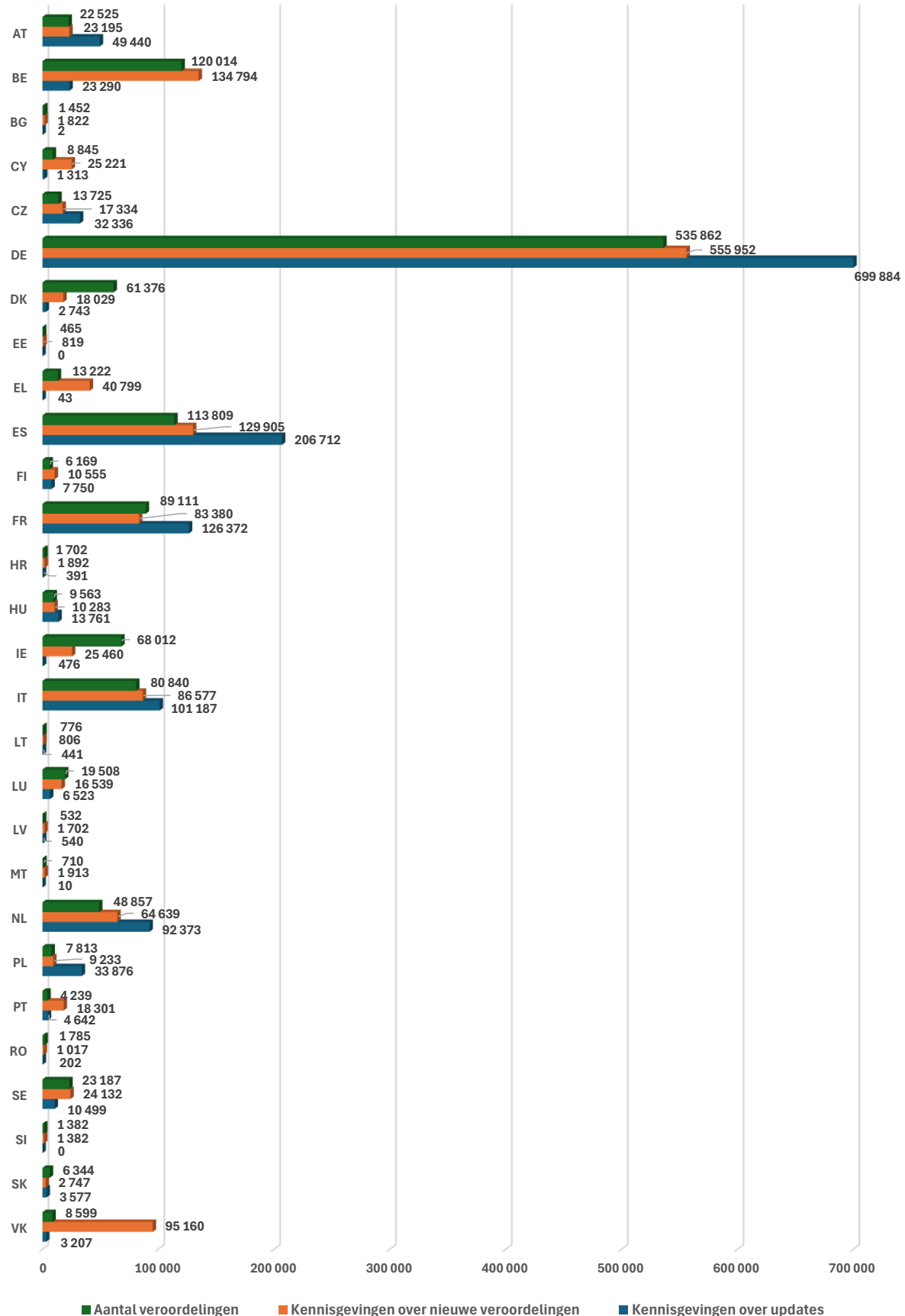
De onderstaande grafiek toont het totale aantal veroordelingen van onderdanen van andere lidstaten, de overeenkomstige kennisgevingen over deze veroordelingen en de kennisgevingen over updates die elke lidstaat in de loop van de vijf jaar van 2020 tot en met 2024 heeft verzonden¹⁹.

¹⁷ Ook Oostenrijk (226 300 verzonden verzoeken, 154 000 ontvangen verzoeken) en Tsjechië (191 300 verzonden, 126 500 ontvangen).

¹⁸ Ook Frankrijk (254 000 gegeven antwoorden tegenover 83 500 verzonden verzoeken), Kroatië (239 400 tegenover 16 300), Bulgarije (238 000 tegenover 1 300), Griekenland (236 000 tegenover 12), Slowakije (209 000 tegenover 6 400) en Hongarije (199 000 tegenover 2 700).

¹⁹ Zie deel 2.3 van het SWD voor de jaarlijkse gegevens tijdens deze periode.

Totaal aantal veroordelingen en kennisgevingen (van nieuwe veroordelingen en updates), per lidstaat, 2020-2024



In de loop van de verslagperiode zijn in de lidstaten **1 270 000 nieuwe veroordelingen van burgers van andere lidstaten** uitgesproken, met een gemiddelde van **250 000 veroordelingen per jaar**. Het **aantal veroordelingen is aanzienlijk gedaald** in 2020 en is sindsdien op hetzelfde niveau gebleven, wat heeft geleid tot een **daling van het aantal kennisgevingen over** nieuwe veroordelingen.

In totaal stuurden de lidstaten in deze periode ongeveer **1,4 miljoen kennisgevingen over nieuwe veroordelingen en 1,4 miljoen kennisgevingen over updates**.

Het **aantal verzonden kennisgevingen verschilde aanzienlijk van lidstaat tot lidstaat**, van 556 000 kennisgevingen over nieuwe veroordelingen door Duitsland tot 800 dergelijke kennisgevingen door Litouwen en Estland in de vijf jaar. Deze verschillen worden met name door twee factoren verklaard: de omvang van het land en het aantal veroordelingen van onderdanen van andere lidstaten (inwoners die onderdaan van een ander EU-land zijn)²⁰.

De **actiefste** lidstaten wat betreft het verzenden van **kennisgevingen over nieuwe veroordelingen**, waren Duitsland (40 % van alle dergelijke kennisgevingen), België (9,6 %) en Spanje (9,3 %). De rangschikking is vergelijkbaar voor **kennisgevingen over updates**: Duitsland (49 %), Spanje (15 %) en Frankrijk (9 %).

In de verslagperiode 2020-2024 schommelde het **respectieve aandeel kennisgevingen over nieuwe veroordelingen en kennisgevingen over updates rond 50 %**. Met name waren deze kennisgevingen in 2024 goed voor respectievelijk 51 % en 49 %, tegenover 58 % en 42 % in het referentiejaar 2019. Er zij op gewezen dat vóór 2018 slechts circa een derde van alle kennisgevingen betrekking had op updates. De huidige **aanzienlijke toename van het aantal updates** voor veel lidstaten moet worden beschouwd als een positief teken dat ze zich bewust zijn van het belang van het doorgeven van latere wijzigingen van de oorspronkelijke kennisgevingen.

De **respectieve percentages kennisgevingen over nieuwe veroordelingen en kennisgevingen over updates varieerden aanzienlijk tussen de lidstaten**, van vier keer zoveel updates (in het geval van Polen) of meer dan twee keer zoveel updates (in het geval van Oostenrijk en Tsjechië) als het aantal initiële kennisgevingen, via ongeveer gelijke percentages van beide categorieën kennisgevingen (in het geval van Italië, Nederland en Hongarije) tot updates die een klein deel van alle kennisgevingen uitmaken (in het geval van Bulgarije, Cyprus, Griekenland, Ierland, Malta en Roemenië). Voor Duitsland, Spanje en Frankrijk, die in de verslagperiode het hoogste totale aantal kennisgevingen hebben verzonden, bedroeg het aandeel updates respectievelijk ongeveer 56 %, 61 % en 60 %.

Met betrekking tot de problemen die in de vorige statistische verslagen zijn vastgesteld, namelijk dat veel lidstaten geen of slechts weinig kennisgevingen over nieuwe veroordelingen of updates verstuurden, is de **situatie in de periode 2020-2024 aanzienlijk verbeterd, zowel wat betreft het aantal lidstaten dat aan hun verplichtingen voldoet, als wat betreft de hoeveelheid gemelde informatie**.

Ten eerste **sturen alle lidstaten nu kennisgevingen over nieuwe veroordelingen, maar sommige melden nog steeds niet alle op hun grondgebied uitgesproken veroordelingen**, waaronder Denemarken (43 300 ontbrekende kennisgevingen; 70 % van de veroordelingen

²⁰ Zie de statistieken van Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship,_1_January_2024.png.

niet gemeld), Ierland (42 600; 63 %), Slowakije (3 600; 57 %), Roemenië (800; 43 %) en Luxemburg (3 000; 15 %). **Als gevolg daarvan zijn deze veroordelingen niet geregistreerd in de lidstaten van nationaliteit.**

Anderzijds is in de meeste lidstaten²¹ **een nieuw fenomeen waargenomen waarbij veel meer kennisgevingen over nieuwe veroordelingen worden verzonden dan het daadwerkelijke aantal veroordelingen.** Dit kan het gevolg zijn van het feit dat de lidstaten kennisgevingen over **achterstallige veroordelingen** uit voorgaande jaren sturen.

Ten tweede stuurden twee lidstaten (Estland en Slovenië) **geen updates** van eerdere kennisgevingen en stuurden nog eens vier lidstaten **een klein aantal updates**, namelijk Bulgarije (2), Griekenland (43), Ierland (476) en Malta (10). Het verzuim van de lidstaat van veroordeling om updates te verzenden, **heeft tot gevolg dat de lidstaat van nationaliteit onbetrouwbare informatie verwerkt en verspreidt die niet actueel is**²².

➤ **Minder strafrechtelijke veroordelingen in de EU sinds de pandemie, wat heeft geleid tot een daling van het aantal kennisgevingen**

Het **aantal veroordelingen van burgers van andere lidstaten is aanzienlijk gedaald** in 2020, van meer dan 320 000 in de voorgaande jaren tot **250 000 veroordelingen** per jaar, en is sindsdien op dit niveau gebleven, wat heeft geleid tot een **daling van het aantal kennisgevingen** over nieuwe veroordelingen. In 2024 daalde het totale aantal kennisgevingen tot **260 000**, het aantal dat in 2014 werd geregistreerd.

➤ **Alle lidstaten sturen kennisgevingen over nieuwe en achterstallige veroordelingen, maar nog steeds worden niet alle veroordelingen gemeld**

In vergelijking met voorgaande verslagperioden is **de situatie in de periode 2020-2024 aanzienlijk verbeterd en alle lidstaten sturen nu kennisgevingen over nieuwe veroordelingen.** Bovendien hebben de meeste lidstaten melding gemaakt van een aantal veroordelingen dat het daadwerkelijke aantal nieuwe veroordelingen in die periode ruimschoots overschreed, wat erop wijst dat ze **kennisgevingen stuurden van achterstallige veroordelingen** van voorgaande jaren.

Sommige lidstaten melden echter nog steeds niet alle veroordelingen die op hun grondgebied zijn uitgesproken (Denemarken, Ierland, Luxemburg, Slowakije en Roemenië).

➤ **Ondanks de positieve trend van een toenemend aantal updates worden veel updates nog steeds niet gemeld**

Het **aantal kennisgevingen over updates is voortdurend toegenomen tot 254 000 in 2024.** Updates waren goed voor de **helft van alle verzonden kennisgevingen**, tegenover 42 % in 2019. Hoewel aanzienlijk meer lidstaten updates van eerdere kennisgevingen verzenden, **sturen sommige lidstaten nog steeds helemaal geen updates** (Estland en Slovenië) of **slechts enkele** (Bulgarije, Griekenland, Ierland en Malta).

²¹ België, Bulgarije, Cyprus, Duitsland, Estland, Finland, Griekenland, Hongarije, Italië, Kroatië, Letland, Malta, Nederland, Polen, Portugal, Spanje, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk en Zweden.

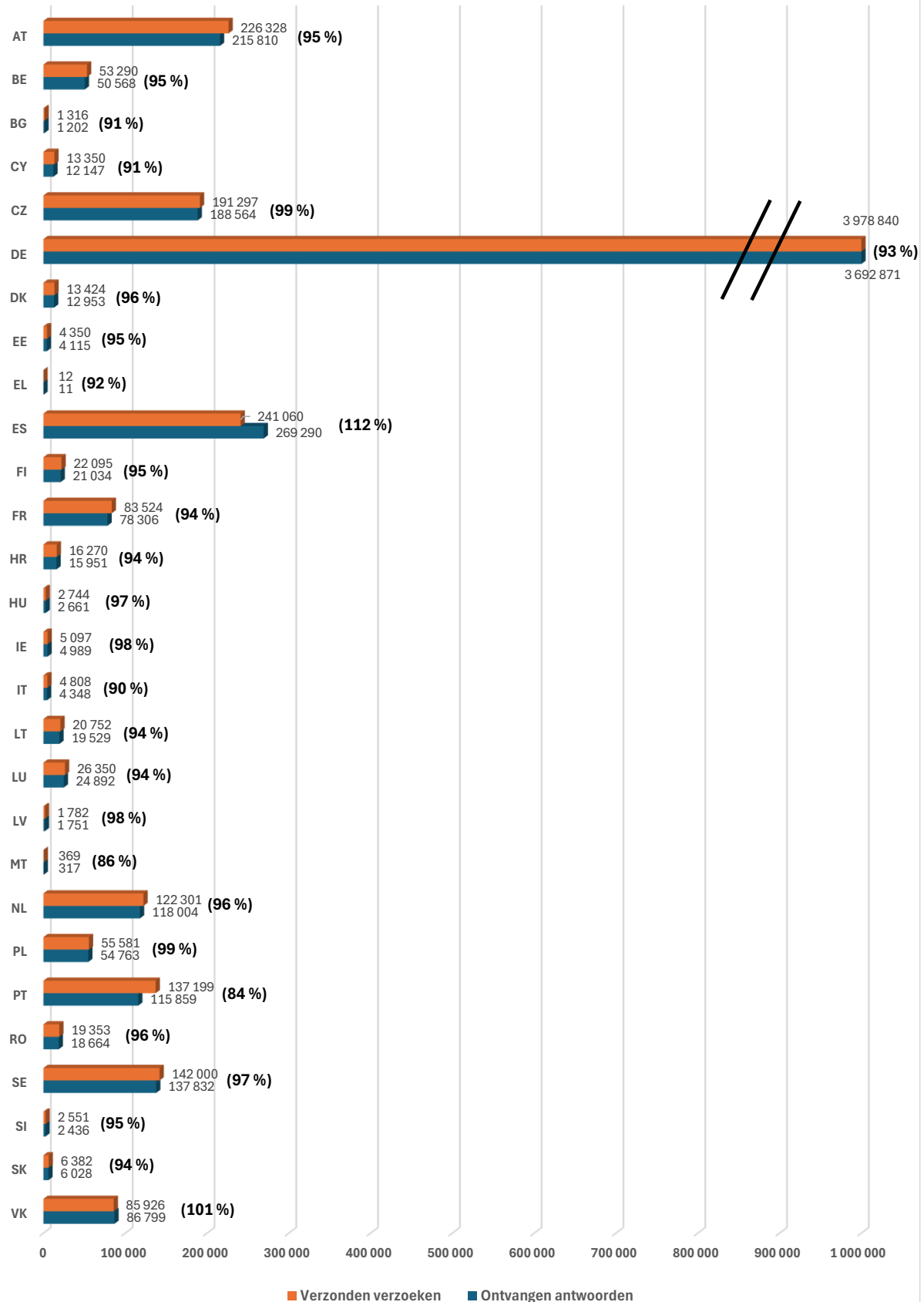
²² Zie deel 3 van het SWD voor een gedetailleerde analyse van de statistieken van veroordelingen en kennisgevingen.

2.5. Verzoeken om informatie

In de onderstaande grafiek wordt het totale aantal verzoeken om informatie dat elke lidstaat in de periode 2020-2024 heeft verzonden, vergeleken met het aantal ontvangen antwoorden en wordt het percentage verzoeken aangegeven dat een antwoord heeft ontvangen²³.

²³ Zie deel 2.4 van het SWD voor de jaarlijkse gegevens in de loop van deze periode.

Totaal aantal verzonden verzoeken en ontvangen antwoorden, per lidstaat, 2020-2024



In de periode 2020-2024 werden bijna **5,5 miljoen verzoeken om informatie** ingediend. Zoals in punt 2.2 is aangegeven, is sinds 2020 het jaarlijkse **aantal informatieverzoeken met 25 % toegenomen tot 1,2 miljoen in 2024**.

Het **aantal ingediende verzoeken verschilde aanzienlijk van lidstaat tot lidstaat**, van bijna 4 miljoen verzonden door Duitsland tot slechts 12 verzonden door Griekenland. De belangrijkste factoren die deze variatie verklaren, zijn het aantal onderdanen van andere lidstaten dat in een bepaalde lidstaat verblijft en de verplichting op grond van nationale wetgeving om een uittreksel uit het strafregister over te leggen.

Net als in voorgaande jaren was **Duitsland (73 % van alle verzoeken in 2020-2024) de actiefste lidstaat** wat het aantal ingediende verzoeken betreft, gevolgd door Spanje (4,4 %) en Oostenrijk (4,1 %)²⁴. De grootste stijging van het aantal verzoeken werd waargenomen in Zweden en Roemenië, die in 2024 vijf keer meer verzoeken indienden dan in 2019, alsook in België en Spanje, waar het aantal verzonden verzoeken bijna verdrievoudigde.

Ondanks de toename van het aantal verzoeken in het algemeen blijft het in de vorige statistische verslagen vastgestelde probleem bestaan dat sommige **lidstaten vrijwel geen verzoeken indienen** (Griekenland) of **een klein aantal verzoeken** met betrekking tot hun niet-nationale EU-bevolking (Bulgarije, Estland, Hongarije, Ierland, Italië, Letland, Malta en Slovenië)²⁵. Bovendien is in de periode 2020-2024 het **aantal verzonden verzoeken aanzienlijk gedaald** in Frankrijk, Ierland en Italië ten opzichte van de referentiegegevens voor 2019. Dit zou tot een situatie kunnen leiden waarin strafrechters vonnissen uitspreken zonder op de hoogte te zijn van veroordelingen die in andere lidstaten zijn uitgesproken, wat in strijd is met de in Kaderbesluit 2008/675/JBZ neergelegde vereisten. Bovendien zal de preventieve werking worden belemmerd die uitgaat van verzoeken om verklaringen inzake strafregistergegevens voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures, zoals een aan een indienstneming voorafgaande screening.

Zie punt 2.8 voor een nadere analyse en een **uitsplitsing van de verzoeken voor strafrechtelijke procedures en voor andere doeleinden**. Uit bovenstaande gegevens blijkt ook dat **niet alle verzoeken om informatie worden beantwoord** (zie ook punt 2.6). Van de lidstaten die het grootste aantal verzoeken hebben ingediend, werd 7 % van de Duitse verzoeken (286 000), 5 % van de Oostenrijkse verzoeken (10 500) en maar liefst 15 % van de Portugese verzoeken (21 300) in de verslagperiode niet beantwoord. Het aantal antwoorden dat Spanje in deze periode ontving, lag daarentegen 11 % hoger dan het aantal verzoeken dat het verzonden had, wat het gevolg zou kunnen zijn van het feit dat het achterstallige antwoorden van andere lidstaten ontving.

²⁴ Gevolgd door Tsjechië (3,5 % van alle in de periode 2020-2024 verzonden verzoeken), Zweden (2,6 %), Portugal (2,5 %) en Nederland (2,2 %).

²⁵ Bulgarije heeft in de periode 2020-2024 in totaal 1 300 verzoeken ingediend, Estland 4 350, Hongarije 2 700, Ierland 5 100, Italië 4 800, Letland 1 800, Malta 370 en Slovenië 2 500.

➤ **Verzoeken om informatie bereiken 1,2 miljoen als gevolg van een trage maar gestage toename**

Het jaarlijkse aantal verzoeken om informatie is sinds 2020 gestaag toegenomen met 25 % tot 1,2 miljoen in 2024. Deze groei was echter niet zo spectaculair als in de vorige referentieperiode.

Het aantal ingediende verzoeken bleef aanzienlijk variëren tussen de lidstaten, van 4 miljoen verzonden door Duitsland (73 % van alle verzoeken) tot slechts 12 verzonden door Griekenland in de verslagperiode van vijf jaar.

➤ **Ecris wordt nog steeds niet altijd gebruikt om informatie over eerdere veroordelingen op te vragen**

Ondanks de toename van het totale aantal verzoeken blijft het in de vorige statistische verslagen vastgestelde probleem dat sommige lidstaten vrijwel geen verzoeken indienen (Griekenland) of slechts enkele verzoeken indienen met betrekking tot hun inwoners die onderdaan van een ander EU-land zijn (Bulgarije, Estland, Hongarije, Ierland, Italië, Letland, Malta en Slovenië), bestaan en betreft het grotendeels dezelfde lidstaten.

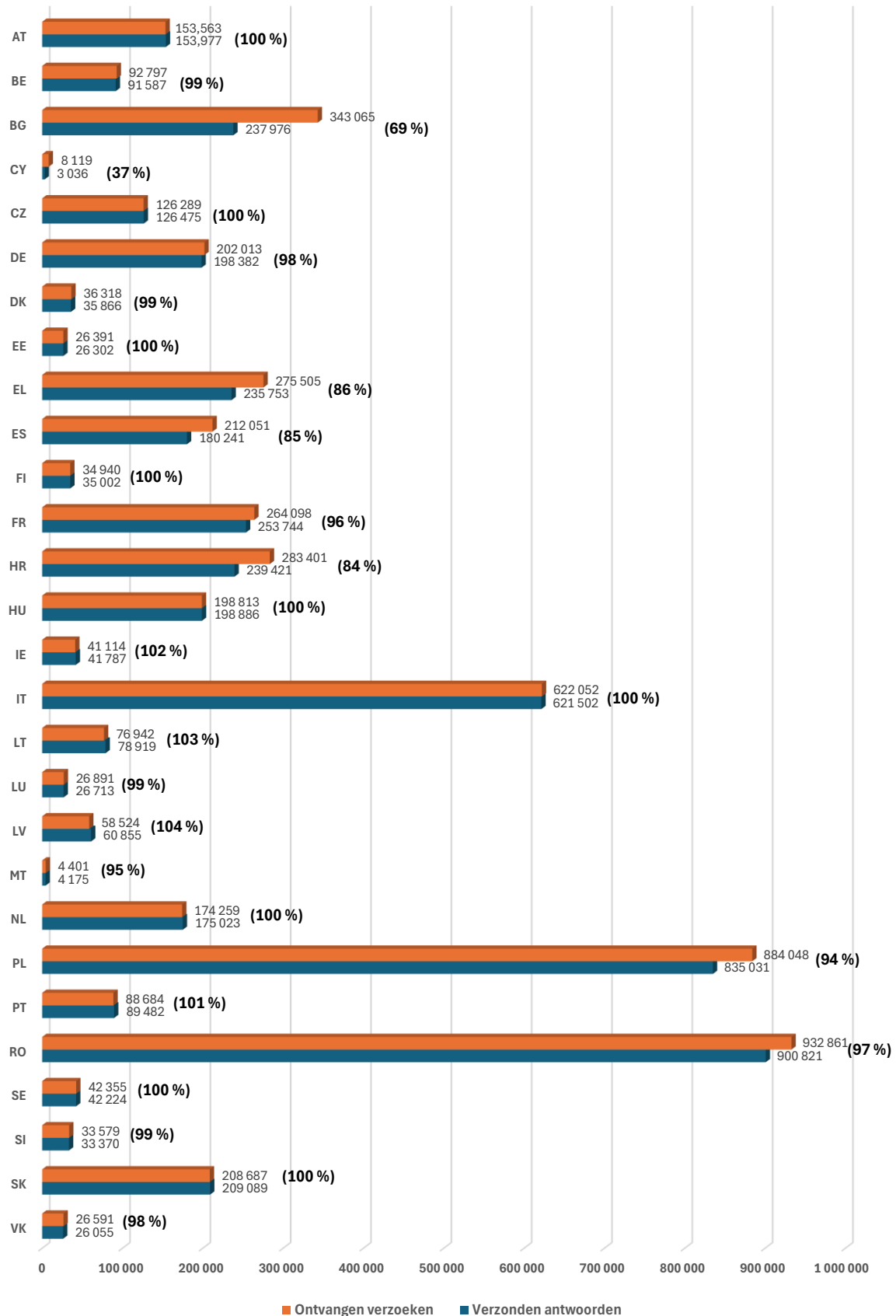
Verschillende lidstaten gebruiken Ecris uitsluitend of vrijwel uitsluitend voor strafrechtelijke procedures (België, Hongarije, Ierland, Italië, Kroatië, Luxemburg, Slovenië en Slowakije). Andere lidstaten verzoeken om informatie vrijwel uitsluitend voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures (Cyprus, Griekenland, Spanje en Tsjechië).

2.6. Antwoorden op verzoeken

De onderstaande grafiek toont het totale aantal en het percentage antwoorden dat elke lidstaat in de periode 2020-2024 heeft verzonden, in vergelijking met het aantal overeenkomstige ontvangen verzoeken om informatie²⁶.

²⁶ Zie deel 2.5 van het SWD voor de jaarlijkse gegevens in deze periode.

Totaal aantal ontvangen verzoeken en verzonden antwoorden, per lidstaat, 2020-2024



De lidstaten hebben in de periode 2020-2024 in totaal bijna **5,2 miljoen antwoorden op verzoeken om informatie** gestuurd. Het **aantal** in deze periode **ontvangen verzoeken** **verschilde aanzienlijk van lidstaat tot lidstaat**, van 933 000 ontvangen door Roemenië en 884 000 door Polen tot 4 400 ontvangen verzoeken door Malta. Deze verschillen worden met name door twee factoren verklaard: de totale bevolking van de lidstaat en het aantal onderdanen van de lidstaat dat in andere lidstaten woonachtig is.

De lidstaten die in de vijfjarige verslagperiode in absolute termen (d.w.z. niet noodzakelijkerwijs het hoogste in verhouding tot wat ze hebben ontvangen) **het hoogste aantal verzoeken hebben beantwoord**, waren Roemenië (901 000 antwoorden — 17,5 % van alle via Ecris verzonden antwoorden), Polen (835 000 — 16 %) en Italië (621 000 — 12 %)²⁷.

Hoewel alle lidstaten in het algemeen op verzoeken reageren, werden in de periode 2020-2024 nog steeds **317 000 verzoeken om informatie niet beantwoord**. Maar liefst **een derde van de lidstaten** stuurde minder antwoorden dan het aantal verzoeken dat ze ontvingen, waarbij gemiddeld **ongeveer 5,8 % van de verzoeken onbeantwoord bleef, tegenover 4,1 % in 2019 en 3,6 % in 2016**. Deze **toenemende tendens om niet te voldoen aan de verplichting om te reageren op verzoeken om informatie**, is alarmerend, gezien de mogelijk tragische gevolgen ervan.

Van de lidstaten die het hoogste aantal verzoeken ontvingen, antwoordde Bulgarije niet op 31 % van de ontvangen verzoeken (105 000), Kroatië op 15,5 % (44 000), Spanje op 15 % (39 800), Griekenland op 14 % (39 800), Polen op 5,5 % (49 000), Frankrijk op 4 % (10 400) en Roemenië op 3,4 % (32 000). Italië, de lidstaat die het op twee na hoogste aantal verzoeken heeft ontvangen, is erin geslaagd bijna alle verzoeken te beantwoorden.

Cyprus was de lidstaat met het **hoogste percentage onbeantwoord gelaten verzoeken** (62 % van de ontvangen verzoeken). In Letland, Litouwen, Ierland en Portugal daarentegen lag het aantal verzonden antwoorden in deze periode 1-4 % hoger dan het aantal ontvangen verzoeken, wat het gevolg zou kunnen zijn van het verzenden van achterstallige antwoorden. Zie deel 3 van het SWD voor een gedetailleerde analyse van de statistieken van de individuele lidstaten over antwoorden op verzoeken.

➤ **Toenemend aantal onbeantwoorde verzoeken om informatie**

Terwijl alle lidstaten verzoeken in het algemeen beantwoorden, **werden in de periode 2020-2024 317 000 verzoeken om informatie niet beantwoord**. Dit cijfer komt overeen met **5,8 % van alle verzoeken**, tegenover 4,1 % in 2019. De toenemende tendens om de verplichting om te antwoorden op verzoeken om informatie te schenden, is alarmerend, gezien de mogelijk tragische gevolgen ervan. De lidstaten die het hoogste percentage van de door hen ontvangen verzoeken niet hebben beantwoord, waren Cyprus, Bulgarije, Kroatië, Spanje en Griekenland.

2.7. Antwoorden waarbij de wettelijke termijnen niet in acht werden genomen

Een ander terugkerend probleem is dat verzoeken niet binnen de wettelijke termijnen worden beantwoord²⁸. De onderstaande grafieken geven voor alle lidstaten een overzicht van de totale

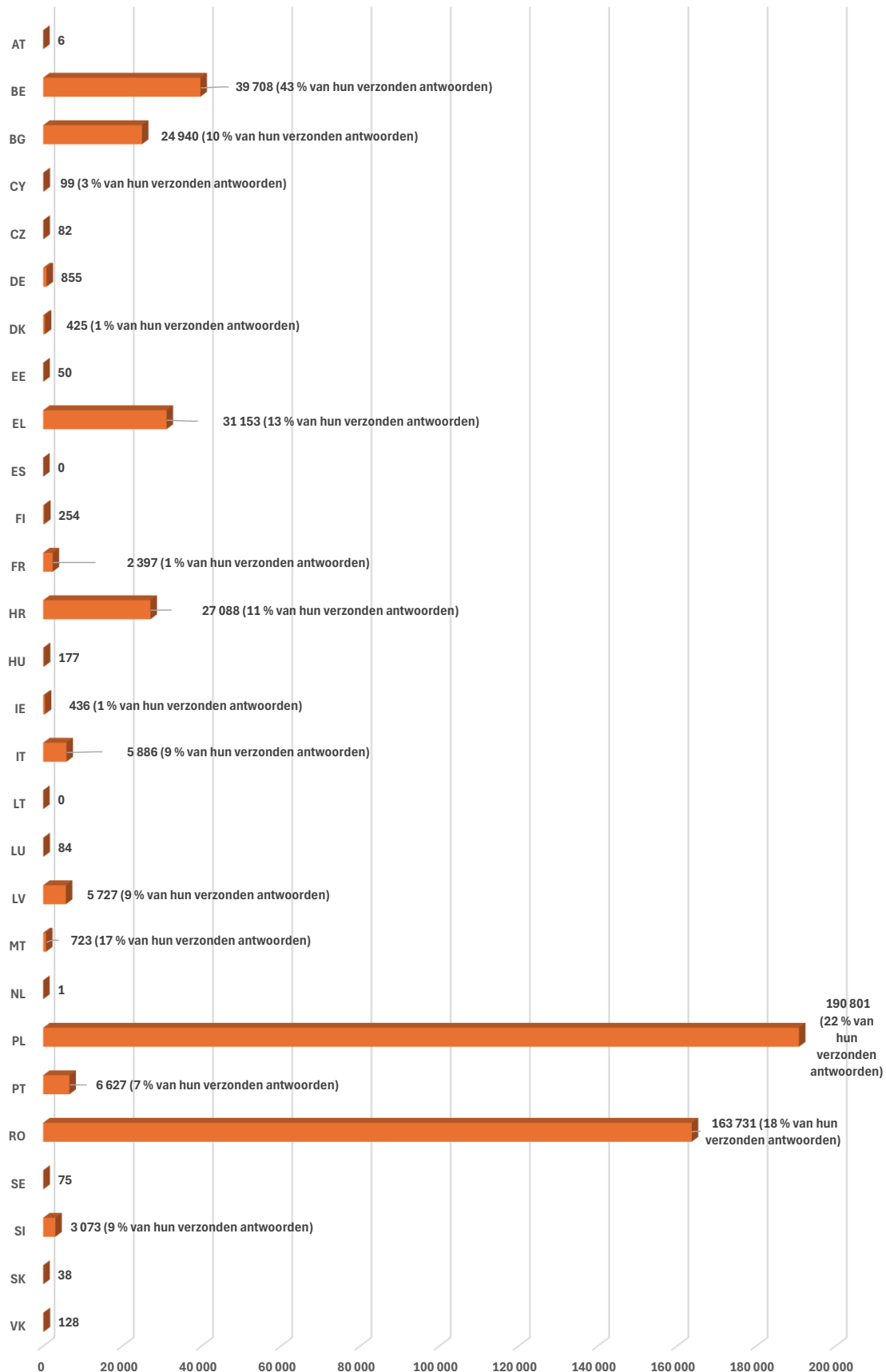
²⁷ Gevolgd door verschillende lidstaten die elk goed waren voor ongeveer 5 % van alle via Ecris verzonden antwoorden: Frankrijk (254 000 antwoorden verzonden), Kroatië (239 000), Bulgarije (238 000) en Griekenland (235 800).

²⁸ Zie punt 1.2.

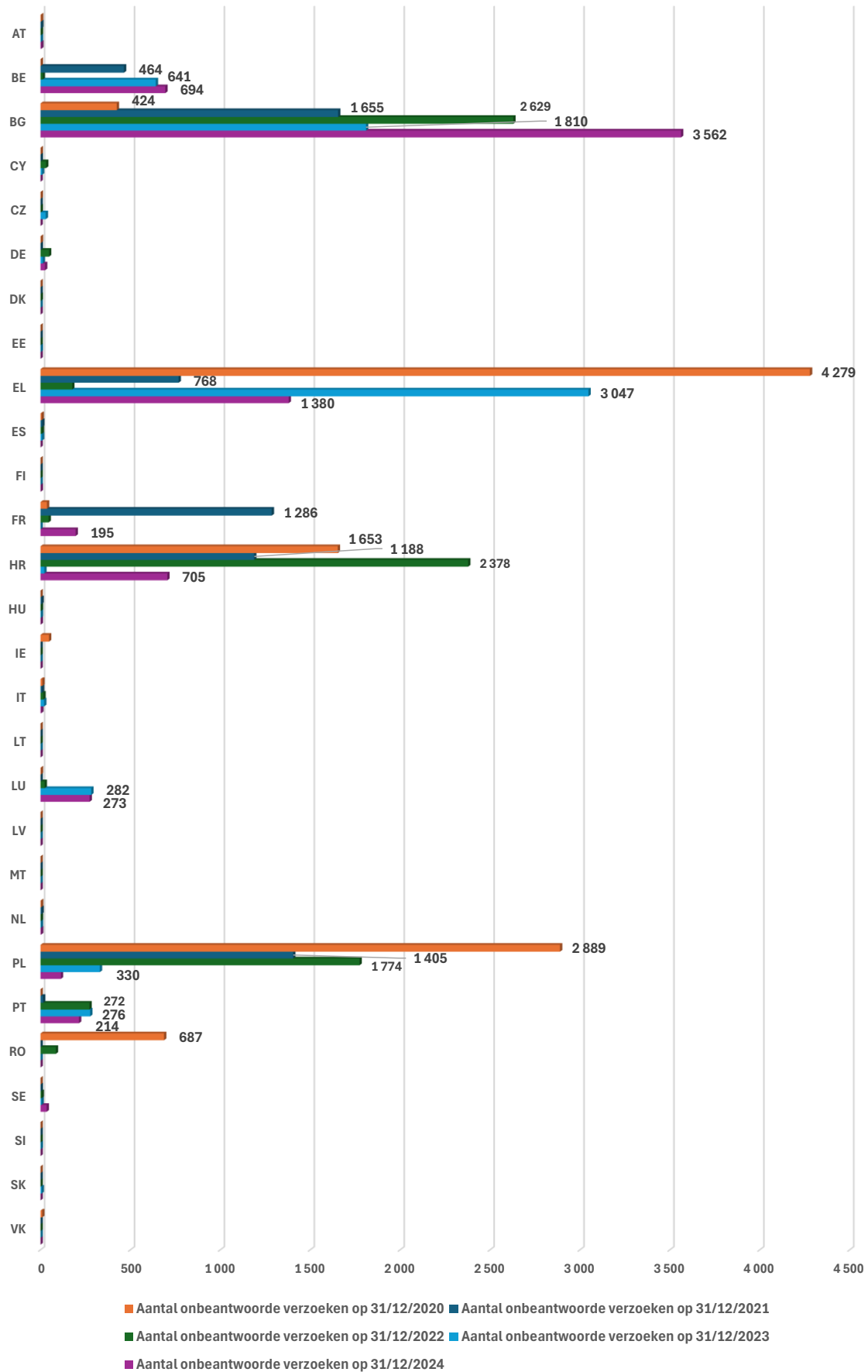
volumes en percentages antwoorden die na de wettelijke termijnen in de periode 2020-2024 zijn verzonden, en een overzicht van de verzoeken waarvoor de antwoordtermijn is verstreken, zoals geregistreerd aan het einde van elk kalenderjaar²⁹.

²⁹ Zie het SWD voor meer informatie: jaarlijkse gegevens over antwoorden die na de wettelijke termijn zijn verzonden, worden verstrekt in deel 2.6, en statistieken van afzonderlijke lidstaten over te late antwoorden in deel 3.

**Totaal aantal antwoorden verzonden na het verstrijken van de termijn,
per lidstaat, 2020-2024**



Aantal onbeantwoorde verzoeken op de laatste dag van elk jaar, per lidstaat



Meer dan **500 000 antwoorden** werden na de wettelijke termijn verzonden in de periode 2020-2024, wat neerkomt op **9,7 % van het totale** aantal antwoorden dat in die periode werd verzonden. Daarnaast werden **38 000 verzoeken** waarvoor de antwoordtermijn was verstreken, geregistreerd, wat neerkomt op **0,7 %** van alle verzoeken.

Uit deze cijfers blijkt dat er sprake is van een **aanzienlijke verbetering** wat betreft het tijdig reageren op verzoeken. In vergelijking met de referentiegegevens voor 2019³⁰ is het aantal **te late antwoorden met de helft gedaald** en is het aantal **verzoeken waarvoor de termijn is verstreken, meer dan vijfmaal zo klein**.

Ondanks de algemene daling van het aantal antwoorden dat niet binnen de wettelijke termijnen werd verzonden, blijft het probleem van te late antwoorden, dat reeds in de vorige statistische verslagen werd opgemerkt, in verschillende lidstaten bestaan. Hoewel de overgrote meerderheid van de lidstaten nog steeds minder dan 0,5 % van de verzoeken te laat beantwoordt, betreffen de **problemen met de naleving van de termijnen** voornamelijk de **lidstaten die werden geconfronteerd met een enorm aantal verzoeken om informatie**³¹ (PL (22 % van zijn antwoorden werd te laat verzonden in de periode 2020-2024, wat neerkomt op 190 800 te late antwoorden), RO (18 %; 163 700), EL (13 %; 31 200), HR (11 %; 27 000), BG (10 %; 24 900), IT (9 %; 5 900)), maar ook verscheidene andere lidstaten (BE (43 %; 39 700), MT (17 %; 700), LV (9 %; 5 700), SI (9 %; 3 000), PT (7 %; 6 600)).

Het probleem van verzoeken waarvoor **de antwoordtermijn was verstreken**, resulterend in te late of helemaal geen antwoorden, **was marginaal**. Het betrof 3,5 % van de verzoeken in Griekenland (9 600 verzoeken waarvan de termijn was verstreken), 3 % van de verzoeken in Bulgarije (10 100), 2 % van de verzoeken in Kroatië (5 900), 2 % van de verzoeken in België (1 800), 2 % van de verzoeken in Luxemburg (600), 1 % van de verzoeken in Polen (6 500) en 1 % van de verzoeken in Frankrijk (1 600).

➤ **Aanzienlijke verbetering in het beantwoorden van verzoeken binnen de termijn**

In vergelijking met de referentiegegevens voor 2019 is in de periode 2020-2024 het **aantal te late antwoorden met de helft gedaald** en is het aantal **verzoeken waarvoor de antwoordtermijn was verstreken, meer dan vijf keer zo klein**. Niettemin werden **500 000 antwoorden verzonden na het verstrijken van de wettelijke termijn (9,7 % van het totale aantal antwoorden)** en werden **38 000 verzoeken waarvoor de antwoordtermijn was verstreken, geregistreerd (0,7 % van alle verzoeken)**.

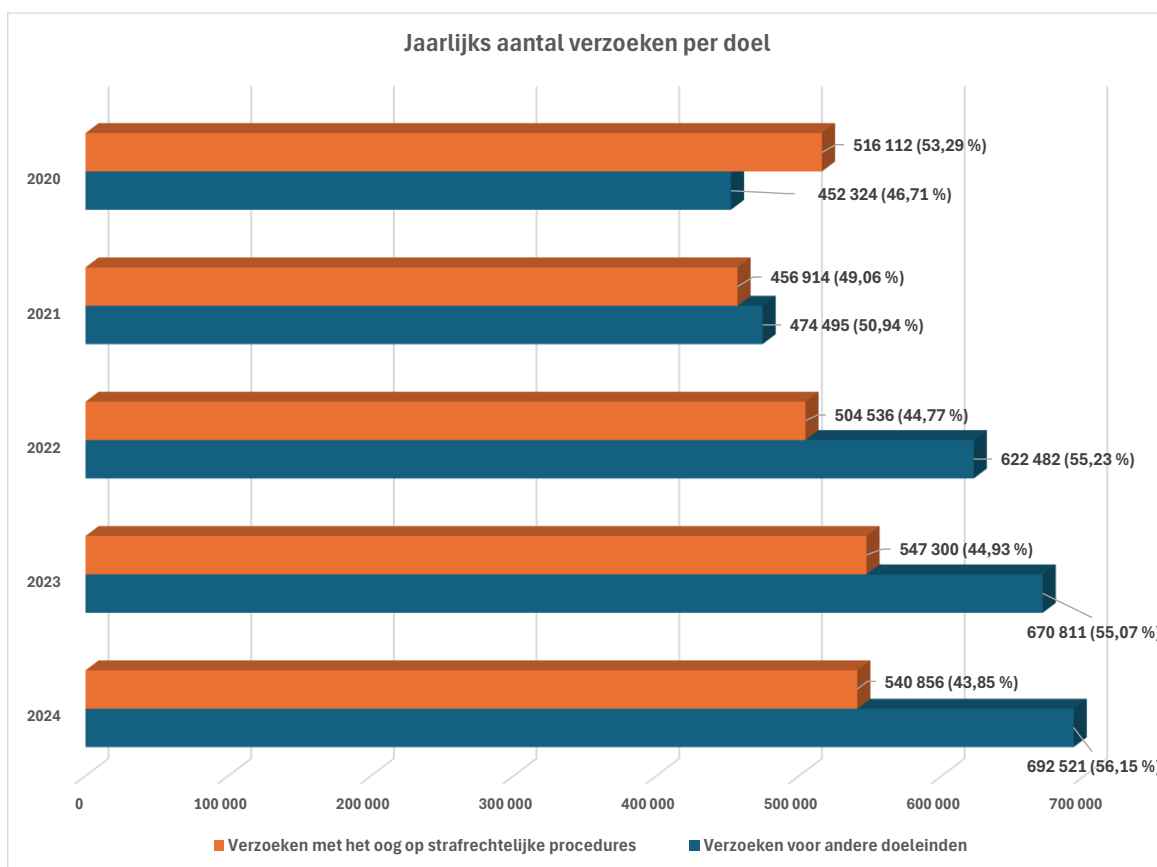
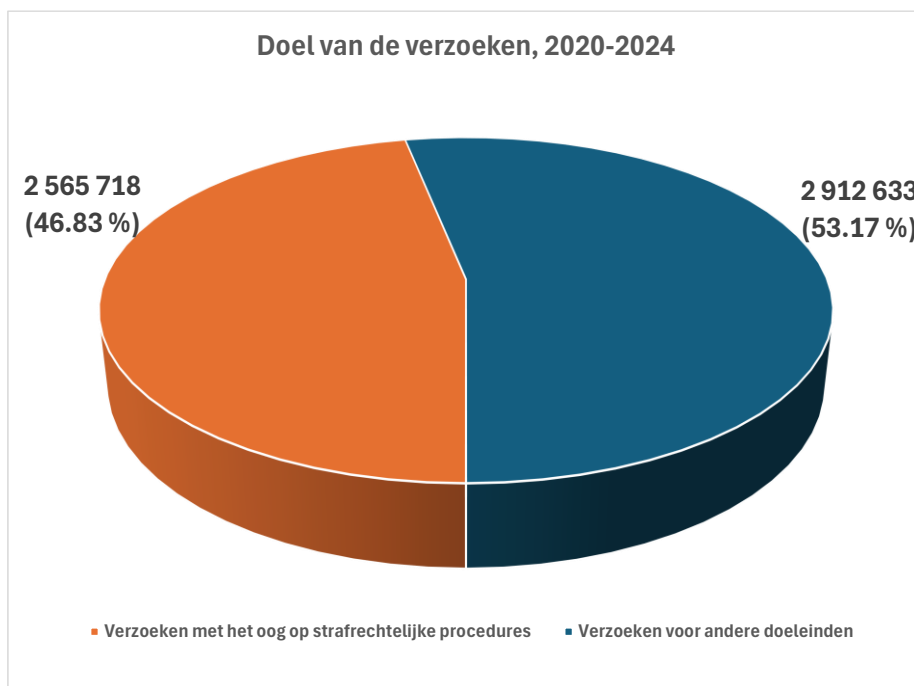
Het probleem van te late antwoorden betrof voornamelijk de **lidstaten die werden geconfronteerd met een enorme hoeveelheid verzoeken** om informatie (Polen, Roemenië, Griekenland, Kroatië, Bulgarije en Italië), maar niet alleen die lidstaten (België en Malta).

2.8. Verzoeken met het oog op strafrechtelijke procedures en voor andere doeleinden

De onderstaande grafieken illustreren het respectieve aandeel van verzoeken ten behoeve van strafrechtelijke procedures en verzoeken voor andere doeleinden in de verslagperiode 2020-2024 als geheel en per jaar.

³⁰ 190 000 te late antwoorden (18,4 % van alle antwoorden); 42 000 verzoeken waarvoor de antwoordtermijn was verstreken.

³¹ Met uitzondering van Frankrijk.



Vele jaren lang lag het aandeel verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures gemiddeld op 20 % van alle verzoeken. Zoals hierboven vermeld, heeft in **2019** een **grondige verschuiving plaatsgevonden wat betreft het gebruik van het systeem, dat even vaak voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures werd geraadpleegd als voor strafrechtelijke procedures (50/50 %).**

Deze tendens zette zich de daaropvolgende jaren voort en in **2024** vormden **verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures 56 % van alle verzoeken**, wat neerkomt op **692 500**. Het aantal **verzoeken met het oog op strafrechtelijke procedures** bleef stabiel op ongeveer **540 000**.

De toename van verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures is in hoofdzaak toe te schrijven aan de **sterke toename van verzoeken met het oog op aanwerving** voor professionele of georganiseerde vrijwillige **activiteiten die rechtstreeks en regelmatig contact met kinderen met zich meebrengen**, overeenkomstig **Richtlijn 2011/93/EU**³². In **2024** werden in totaal **233 400** van dergelijke verzoeken verzonden, aanzienlijk meer dan de 115 000 die in 2019 werden verzonden. De tweede factor die bijdroeg, was dat **het aantal algemene verzoeken voor administratieve doeleinden bijna verdubbelde** ten opzichte van 2019, wat resulteerde in 34 100 van dergelijke verzoeken in 2024. Ten derde was het aantal **veiligheidsverzoeken in verband met werving zeven keer hoger** in 2024 dan in 2019, namelijk 14 000. Het **jaarlijkse aantal verzoeken van personen om hun eigen strafblad** is sinds 2019 met **380 400 verzoeken** op vrijwel hetzelfde hoge niveau gebleven.

Duitsland is de lidstaat die voornamelijk verantwoordelijk is voor de toename van het aantal verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures, met bijna **2 miljoen van dergelijke verzoeken (68 % van alle verzoeken voor andere doeleinden)** in de periode 2020-2024.

In 2024 werden de meeste verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures nog steeds ingediend door **personen die informatie over hun eigen strafblad wilden verkrijgen: 55 % van de verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures** en 31 % van alle verzonden verzoeken. Het aandeel verzoeken voor dergelijke doeleinden daalde echter van 70 % in het referentiejaar 2019. Het op één na hoogste aantal verzoeken had betrekking op **aanwerving overeenkomstig Richtlijn 2011/93/EU (34 % van de verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures**³³, tegenover 22 % in 2019). Het aandeel algemene verzoeken voor **administratieve doeleinden** steeg van 3,8 % van de verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures in 2019 tot **5 % in 2024** (en 3 % van alle verzoeken), het op twee na hoogste aandeel. Het aantal verzoeken voor het doeleinde **een andere nationaliteit te verkrijgen**, was in 2024 vier keer zo hoog als in 2019 en kwam met **2,5 % (17 400)** op de vierde plaats. Tot slot vormden **veiligheidsverzoeken in verband met werving 2 % van de verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures**³⁴.

Aangezien het **gebruik van categorieën doeleinden van verzoeken** bij het opvragen van informatie via Ecris **sterk verschilt van lidstaat tot lidstaat**, kunnen uit de huidige statistieken geen duidelijke conclusies worden getrokken over het aantal verzoeken in elke **subcategorie**. Sommige lidstaten gebruiken doorgaans alleen algemene verzoekcategorieën, bv. “administratief doeleinde” of “veiligheidsonderzoek in verband met werving”, in plaats van het specifieke doel van het verzoek te vermelden.

³² Richtlijn 2011/93/EU ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, PB L 335 van 17.12.2011, blz. 1.

³³ 19 % van alle ingediende verzoeken.

³⁴ Zie deel 2.7 van het SWD voor meer informatie over het aantal verzoeken voor de verschillende categorieën doeleinden in de periode 2020-2024.

Uit de statistieken blijkt ook dat **verschillende lidstaten Ecris uitsluitend of vrijwel uitsluitend gebruiken voor strafrechtelijke procedures** (België — 100 % van zijn verzoeken; Hongarije en Slovenië — 99 %; Kroatië en Luxemburg — 96 %; Ierland — 93 %; Italië — 91 %; Slowakije — 86 %). Anderzijds verzoeken sommige lidstaten **vrijwel uitsluitend om informatie voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures** (Spanje — 97 % van zijn verzoeken; Griekenland — 93 %; Tsjechië — 88 %; Cyprus — 97 % van zijn verzoeken in 2022 en 2024). Beide tendensen leiden tot een gebrek aan essentiële informatie, wat tragische gevolgen kan hebben.

➤ **Ecris wordt vaker gebruikt voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures dan voor strafrechtelijke procedures!**

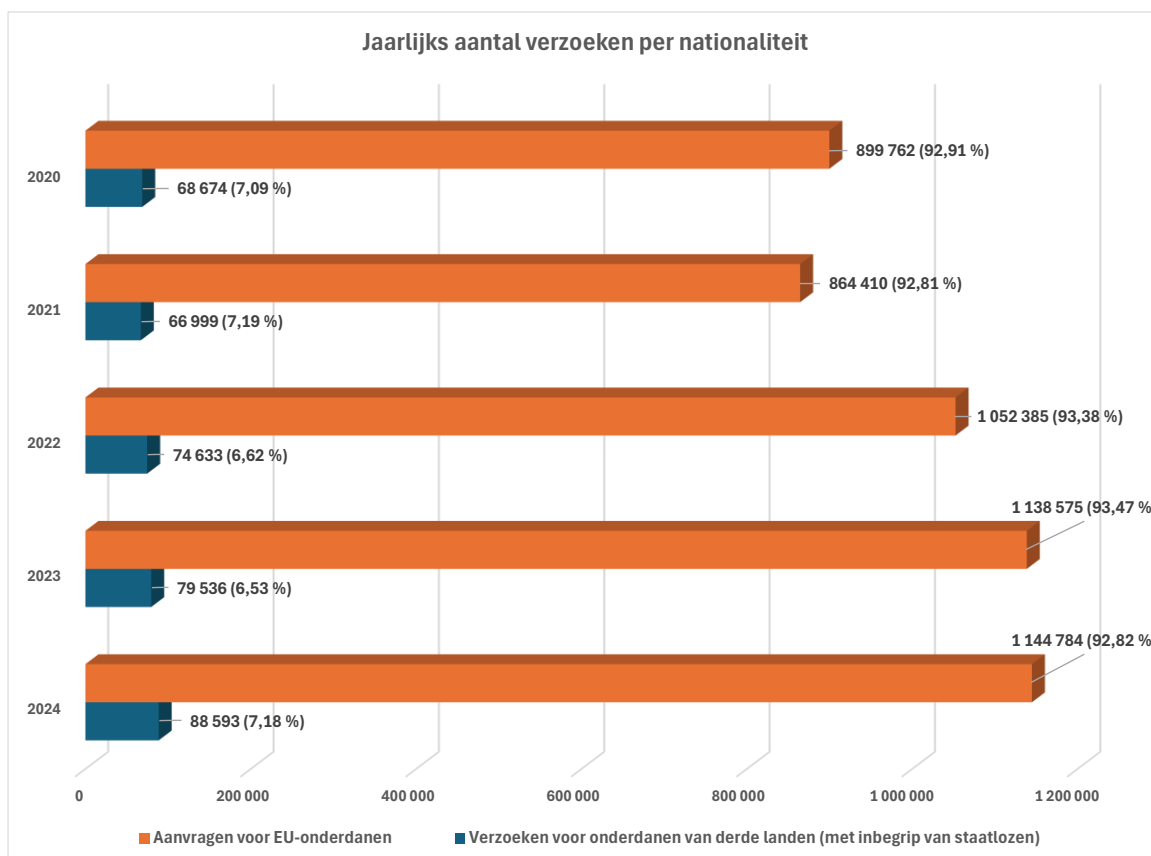
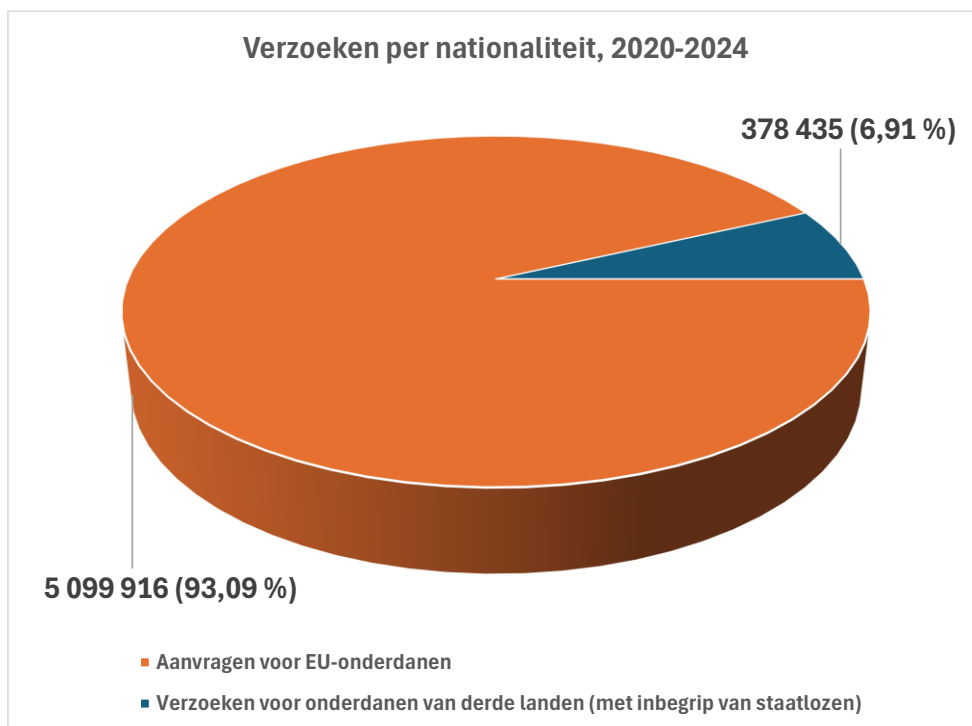
In **2019** begon een **fundamentele verschuiving in het gebruik van Ecris**, waarbij het systeem steeds **vaker** werd geraadpleegd **voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures** (bv. screening vóór indiensttreding, verzoeken om eigen strafblad enz.). In 2024 bedroegen deze verzoeken **56 % van alle verzonden verzoeken, wat neerkomt op 692 500 verzoeken**.

Deze stijging is voornamelijk toe te schrijven aan drie factoren. Ten eerste een **verdubbeling** ten opzichte van 2019 **van het aantal verzoeken met het oog op aanwerving voor activiteiten waarbij sprake is van contact met kinderen**, overeenkomstig **Richtlijn 2011/93/EU** (233 400 verzoeken, goed voor 34 % van de verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures). Ten tweede een **groot aantal verzoeken van personen om informatie over hun eigen strafblad** (380 400 verzoeken, 55 %). Ten derde een **bijna verdubbeling van het aantal algemene verzoeken voor administratieve doeleinden** (34 100 verzoeken, 5 %).

2.9. Verzoeken betreffende EU-onderdanen en onderdanen van derde landen (TCN)

De onderstaande grafieken geven het respectieve aandeel van verzoeken betreffende EU-onderdanen en verzoeken betreffende onderdanen van derde landen in de verslagperiode 2020-2024 als geheel en per jaar weer³⁵.

³⁵ Zie ook de tabel in deel 2.8 van het SWD.



Gemiddeld had **93 %** van alle in de periode 2020-2024 verzonden verzoeken betrekking op **EU-onderdanen**, terwijl ongeveer **7 %** (378 400 verzoeken) **betrekking had op onderdanen van derde landen**. Het aandeel van de verzoeken inzake staatlozen was marginaal (0,01 %, 550 verzoeken).

Hoewel het **aandeel verzoeken om informatie over onderdanen van derde landen** sinds 2019 op **hetzelfde niveau** is gebleven, is het **daadwerkelijke aantal van dergelijke verzoeken** gestaag toegenomen tot **88 600 in 2024**.

In 2019 werd aanvullende wetgeving vastgesteld³⁶, waarbij een gecentraliseerd Ecris-TCN-systeem werd opgezet dat het mogelijk maakt de lidstaten die strafregistergegevens van in de EU veroordeelde onderdanen van derde landen bewaren, efficiënt te identificeren. Zodra het systeem operationeel is, zal het efficiëntere uitwisselingen van informatie over onderdanen van derde landen via Ecris mogelijk maken, wat naar verwachting zal leiden tot een aanzienlijke toename van het aantal verzoeken om informatie.

➤ **Het huidige Ecris wordt nog steeds zelden gebruikt voor onderdanen van derde landen**

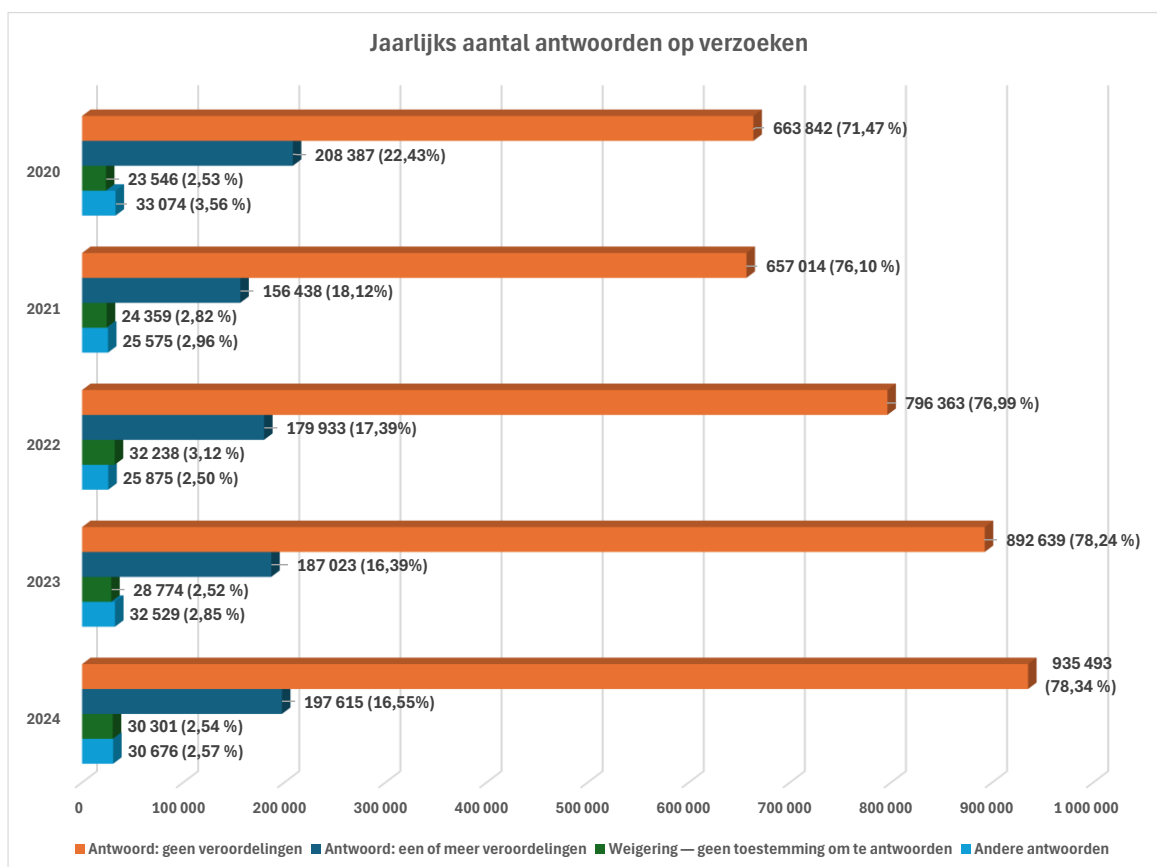
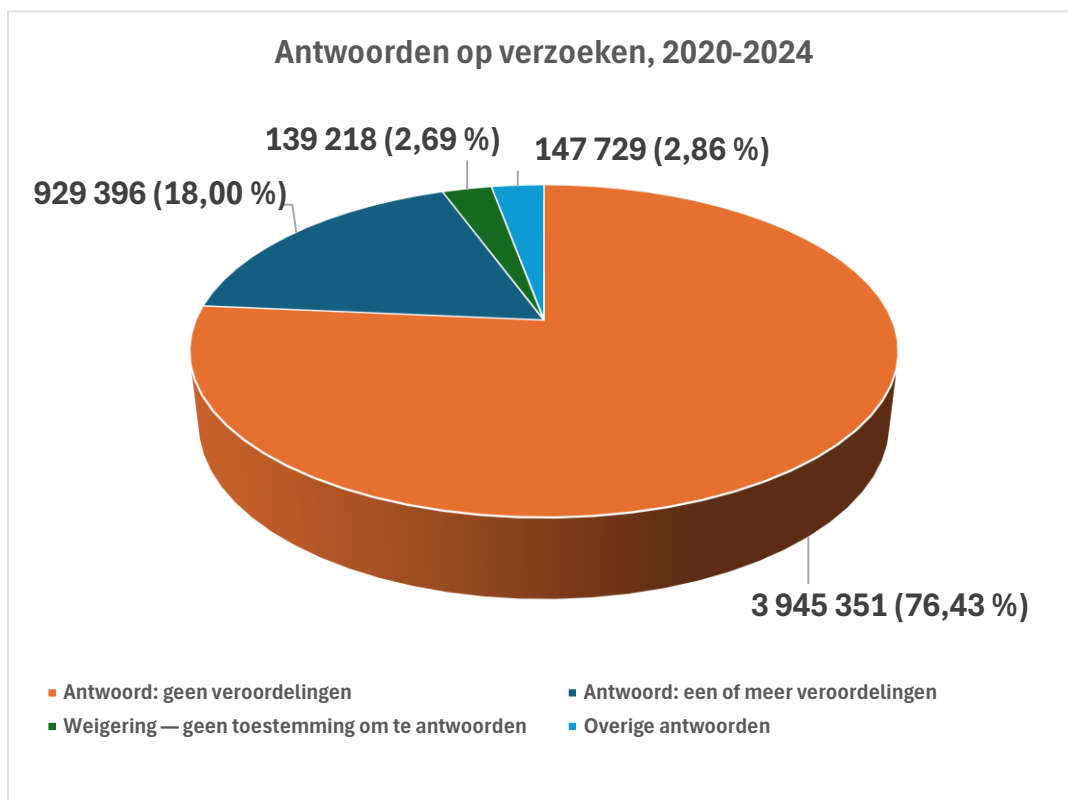
In de periode 2020-2024 had gemiddeld **93 %** van alle verzoeken betrekking op **EU-onderdanen**, terwijl ongeveer **7 % onderdanen van derde landen en staatlozen betrof**. Het aantal verzoeken om informatie over onderdanen van derde landen is sinds 2017 gestaag **gegroeid** en is opgelopen tot meer dan **88 000 in 2024**. De ingebruikname van **Ecris-TCN** zal naar verwachting leiden tot een aanzienlijke toename van het aantal uitwisselingen met betrekking tot onderdanen van derde landen via Ecris.

2.10. Antwoorden die informatie over veroordelingen bevatten

De onderstaande grafieken tonen de respectieve percentages antwoorden op verzoeken met informatie over een of meer veroordelingen, antwoorden waarin geen sprake van een veroordeling is, weigeringen van verzoeken en andere antwoorden in de verslagperiode 2020-2024 als geheel en per jaar³⁷.

³⁶ Verordening (EU) 2019/816 tot invoering van Ecris-TCN (PB L 135 van 22.5.2019, blz. 1); Richtlijn 2019/884/EU.

³⁷ Zie voetnoot 11. Zie ook de tabel in deel 2.9 van het SWD.



In de 13 jaar sinds Ecris operationeel werd, bevatte **gemiddeld 23 % van de antwoorden informatie over eerdere veroordelingen**. Dit betekent dat in **bijna een op de vier gevallen**

de betrokken persoon al een of meerdere keren was veroordeeld, wat bewijst dat Ecris waarde heeft als een instrument voor het verkrijgen van strafregistergegevens.

Gedurende vele jaren bleef dit percentage stabiel op ongeveer 30 %, tot het **in 2019 plotseling daalde tot 19 %** en vervolgens tot **16,6 % in 2024**, parallel aan de enorme groei van het aantal verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures. Het is een **positief teken** dat de meeste personen op wie de verzoeken om informatie met het oog op bijvoorbeeld aanwerving, vergunningen en administratieve doeleinden betrekking hebben, geen eerdere veroordelingen hebben gehad.

Van de antwoorden op alle verzoeken om informatie bevatten er in **2024 197 600 informatie over veroordelingen** (tegenover 188 000 in 2019). Antwoorden zonder informatie over veroordelingen waren goed voor 78 % van alle antwoorden, terwijl andere antwoorden en weigeringen van verzoeken goed waren voor 5 % van het totaal.

➤ **Slechts 16,6 % van de antwoorden bracht het bestaan van eerdere strafrechtelijke veroordelingen aan het licht**

In de 13 jaar sinds Ecris operationeel werd, ontving gemiddeld **23 % van de verzoeken om informatie antwoorden met informatie over eerdere strafrechtelijke veroordelingen** van een betrokken persoon. Parallel aan de spectaculaire stijging sinds 2019 van het aantal verzoeken voor andere doeleinden dan strafrechtelijke procedures, waarbij de betrokkenen doorgaans niet eerder zijn veroordeeld, **is dit percentage verder gedaald tot 16,6 % in 2024**. Toch bevatten meer dan **197 000 antwoorden** in dat jaar informatie over eerdere strafrechtelijke veroordelingen.